

- 4) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη καταβολή στις προσφεύγουσες από κρατικούς πόρους

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι δεν υπήρξε καταβολή προς αυτές από κρατικούς πόρους. Ως προς τούτο, υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι με τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν παρέχεται νέο περιουσιακό πλεονέκτημα στην επιχείρηση που μεταφέρει ζημιές, αλλά διατηρείται, απλώς, μια ήδη υφιστάμενη περιουσιακή κατάσταση η οποία διέπεται από την αρχή της απεριορίστης μεταφοράς ζημιών, καθώς και από την αρχή του συμψηφισμού ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών.

- 5) Προφανώς εσφαλμένη εκτίμηση εξαιτίας ανεπαρκούς εξετάσεως της καταστάσεως κατά το γερμανικό φορολογικό δίκαιο.

Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη σχετική γερμανική φορολογική νομοθεσία και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει σημαντικά σφάλματα.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — CB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-619/11)

(2012/C 39/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CB (Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Hackemann και H. Horstkotte, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, C(2011) 275, όπως διορθώθηκε από την απόφαση C(2011) 2628, στη διαδικασία της κρατικής ενισχύσεως της Γερμανίας C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) «KStG, Sanierungsklausel»
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση στο μέτρο τουλάχιστον που σε αυτήν δεν προβλέπεται, προς όφελος επιχειρήσεων όπως η προσφεύγουσα, μια στηριζόμενη στην αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εξαίρεση από τη διαταγή ανακτήσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει ουσιαστικά τα ακόλουθα:

- 1) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: η έκπτωση των ζημιών δεν συνιστά κρατική ενίσχυση που χορηγείται από κρατικούς πόρους.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει σχετικά ότι το άρθρο 8c, παράγραφος 1, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG) παραβιάζει την αρχή του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων, καθώς και την αρχή της ικανότητας οικονομικής εισφοράς, και ότι με την ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποφεύγεται, απλώς, μια αντισυνταγματική παρέμβαση στα περιουσιακά στοιχεία των φορολογούμενων στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ρήτρας περί εξυγιάνσεως. Για αυτόν τον λόγο, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του κοινοτικού δικαίου.

- 2) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει εξαίρεσεως από το οικείο σύστημα αναφοράς

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο σημείο αυτό ότι το οικείο σύστημα αναφοράς αποτελεί τη γενική ρύθμιση περί εκπτώσεως των ζημιών για επιχειρήσεις (άρθρο 10d του γερμανικού νόμου περί φορολογίας εισοδήματος σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, KStG, και το άρθρο 10a του γερμανικού νόμου περί φόρου επιτηδεύματος) και ότι το άρθρο 8c, KStG, αποτελεί απλώς εξαίρεση από το οικείο αυτό σύστημα αναφοράς, η οποία με τη σειρά της περιορίζεται, μεταξύ άλλων, από τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως.

- 3) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας ελλείπει διαφοροποιήσεως μεταξύ οικονομικών φορέων οι οποίοι τελούν σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποβαίνει εις όφελος κάθε υποκείμενης στον φόρο επιχειρήσεως και δεν ευνοεί συγκεκριμένους κλάδους ή πεδία δραστηριότητας, ούτε επιχειρήσεις ορισμένου μεγέθους.

- 4) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη επιλεκτικός χαρακτήρας λόγω δικαιολογήσεως βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του φορολογικού συστήματος.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει στο σημείο αυτό ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως βασίζεται σε αναγόμενους στο φορολογικό σύστημα λόγους οι οποίοι συνάδουν προς συνταγματικές αρχές, όπως η φορολόγηση αναλόγως της ικανότητας εισφοράς, η αποτροπή της υπερβολικής φορολόγησεως και η αρχή της αναλογικότητας.

- 5) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: προφανώς εσφαλμένη εκτίμηση εξαιτίας ανεπαρκούς εξετάσεως της καταστάσεως κατά το γερμανικό φορολογικό δίκαιο.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει σχετικά ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διατάξεις της γερμανικής φορολογικής νομοθεσίας περί εκπτώσεων των ζημιών.

- 6) Επίκληση της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά το κοινοτικό δίκαιο.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα φορολογικά πλεονεκτήματα εξυγιάνσεως σε περιπτώσεις αγοράς μεριδίων σε σχέση με εκπτώσεις των ζημιών αναφέρθηκαν από την Επιτροπή για πρώτη φορά σε μια επίσημη διαδικασία ελέγχου και ότι πρόκειται περί ενός μη συνήθους πλαισίου, δεδομένου ότι η προβολή του ζητήματος περί ενδεχόμενου χαρακτήρα κρατικής ενισχύσεως κατέστη δυνατή μόνον βάσει νομικής απλουστεύσεως μιας ρυθμίσεως (άρθρο 8, παράγραφος 4, KStG) η οποία είναι αναμφισβήτητα σύμφωνη με τις διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεως. Η σημασία, από την άποψη του δικαίου περί κρατικών ενισχύσεων, της εν λόγω απλουστεύσεως του νόμου δεν ήταν αυτονόητη τόσο για τον γερμανό νομοθέτη, όσο και για τις επιχειρήσεις στις οποίες είχαν παρασχεθεί εξειδικευμένες συμβουλές.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — GFKL Financial Services κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-620/11)

(2012/C 39/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GFKL Financial Services AG (Έσσην, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers και M. Knebelberger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011 [C(2011) 275, EE L 235, σ. 26], στη διαδικασία κρατικής ενισχύσεως της Γερμανίας C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) «KStG, Sanierungsklausel»
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει ουσιαστικώς τα εξής:

- 1) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν συνιστά επιλεκτικό μέτρο

— Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η καθής στηρίζει την απόφασή της σε εσφαλμένη ερμηνεία του γερμανικού δικαίου περί φορολογίας επιχειρήσεων. Ειδικότερα, προσδιορίζει εσφαλμένα το οικείο σύστημα αναφοράς. Συμπεραίνει κατά μη ορθό τρόπο ότι η διάταξη περί εξαιρέσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG), κατά την οποία, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις αγοράς μεριδίων, καταπίπτουν ζημιές που μπορούν να μεταφερθούν ως έχουν, αποτελεί τμήμα του συστήματος αναφοράς. Η διάταξη αυτή συνιστά πράγματι απόκλιση από το

σύστημα αναφοράς. Το σύστημα αναφοράς συνίσταται στη γενική δυνατότητα μεταφοράς ζημιών σε επόμενα οικονομικά έτη. Τούτο προκύπτει ιδίως από τη (συνταγματική) αρχή του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων.

— Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως αποτελεί γενικό μέτρο φορολογικής πολιτικής το οποίο δεν παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα, καθόσον δεν ευνοεί συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή παραγωγικούς κλάδους, και επομένως δεν προβαίνει σε διαφορετική μεταχείριση οικονομικών φορέων, οι οποίοι τελούν σε συγκρίσιμη πραγματική και νομική κατάσταση όσον αφορά τον σκοπό του φορολογικού συστήματος.

— Τέλος, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δικαιολογείται επίσης βάσει της εσωτερικής δομής του γερμανικού φορολογικού συστήματος, καθότι συμβάλλει στην εφαρμογή θεμελιωδών αρχών του γερμανικού φορολογικού συστήματος (μεταξύ των οποίων της αρχής περί μεταφοράς των ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών), οι οποίες απορρέουν άμεσα από το γερμανικό σύνταγμα.

- 2) Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ: μη καταβολή από κρατικούς πόρους

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι μεταφορές ζημιών, οι οποίες ορθώς διατηρήθηκαν μέσω της ρήτρας περί εξυγιάνσεως, δεν συνιστούν καταβολή από κρατικούς πόρους υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθότι με τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν παρέχεται περιουσιακό πλεονέκτημα, αλλά διατηρείται, απλώς, μια ήδη υφιστάμενη περιουσιακή κατάσταση.

- 3) Αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

Στο σημείο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας δεν δικαιολογείται σαφώς η εκ μέρους της καθής χρήση του συστήματος αναφοράς ως βάσης. Επιπλέον, η σωρεία λαθών της καθής κατά την αξιολόγηση του ισχύοντος γερμανικού δικαίου περί φορολογίας επιχειρήσεων είχε στο σύνολό της ως αποτέλεσμα να μην διακρίνονται πλέον οι βασικοί λόγοι που αυτή προβάλλει. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτουν τα σχετικά πραγματικά ή νομικά περιστατικά στα οποία βασίζει η καθής την άποψή της ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως συνιστά κρατική ενίσχυση.

- 4) Προβολή της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη στο μέτρο που διατάσσει την άμεση και πραγματική ανάκτηση των (υποτιθέμενων) ενισχύσεων, χωρίς να επιτρέπει στη Γερμανία να λάβει υπόψη την εκ μέρους των δικαιούχων υφιστάμενη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στη διατήρηση του πλεονεκτήματος. Η προσβαλλόμενη απόφαση προσκρούει επομένως στην άγραφη αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του δικαίου της Ένωσης.